

KULTURA
59. PULA

Gužva za „Paradu”

Dragojevićev film za sada suvereno vodi ocenom publike 4.83, sledi film „Sonja i bik” Vlatke Vorkapić

Ekipa „Parade” na sceni

Pula– Prema ocenama publike 59. Pule, koje se svake večeri zbrajaju i javno publikuju u festivalskom biltenu, sa ocenom 4.83 suvereno za sada vodi film „Parada” Srđana Dragojevića. Drugoplasirani film „Sonja i bik” Vlatke Vorkapić ima ocenu 4.72, dok je Papićevom „Cvjetnom trgu” data ocena 4.44, a Mirkovićevim „Noćnim brodovima” 4.31.

U anketi sprovedenoj među gledaocima, na račun „Parade” sve sami komplimenti, a u lokalnim medijima se, između ostalog kaže i sledeće: „Ne uspevaju svi filmovi koji se prikazuju u kasnijem terminu, da zadržatoliko gledalaca na pulskom filmskom festivalu, ali „Parada” Srđana Dragojevića je u tome uspeła. Mnogi su odlučili da u Arenu dođu upravo na drugu projekciju, pa se pred pulskim amfiteatrom negde pola sata pre ponoći sakupilo gotovo jednak broj ljudi kao i na otvaranju festivala. Isplatio se čekati u redu na ulazak!”

Dragojević sa svojom ekipom, u sastavu: Nikola Kojo, Miloš Samolov, Goran Jevtić, Goran Navojec i Biljana Prvanović, može da bude i više nego zadovoljan. Njegov film, nastao u manjinskoj koprodukciji sa Hrvatskom, dosadašnjem rekordnom broju gledalaca u zemljama regiona, pridodao je i pozamašnu brojku onih koji su film gledali pod otvorenim nebom pulske Arene.

To isto nebo jedva je sinoć preživelo istorijsku projekciju prvog hrvatskog 3D filma – „Slučajni prolaznik” Joza Patljaka. Činjenica je da je bilo impresivno gledati gotovo punu Arenu sa gledaocima kojima su još na ulazu bile podeljene (više hiljada) specijalnih naočara, da je fascinantna podatak da je tehnička ekipa od tridesetak ljudi cele prethodne noći razapinjala posebno platno („silver skrin”) i prolazila kroz teški proces usklađivanja boja kako bi do kraja osigurala sve potrebne uslove za održavanje prve 3D projekcije u Areni. Takođe je činjenica da je projekcija do kraja uspeła i da se sa stanovišta tehničko-tehnološke forme može reći da je Patljakov „Slučajni prolaznik” uspešan film. Nažalost, ne može se reći i da je on dobar film, jer to onda ne bi bila istina.

Patljak, kome je ovo rediteljski prvenac (ima inače dugi producerski staž), je svoju takozvanu psihološku dramu zavio u totalni mrak. Tematski je sve crno da crnje ne može biti. To je Patljakova slika savremenog hrvatskog društva i ljudi sa njegovih margina i podzemnih prolaza koji preživljavaju skupljajući prazne boce i prevrćući kante za smeće.

I sve bi to bilo u redu da Patljakovi junaci nisu tako jednodimenzionalni, gotovo bez ikakve karakterizacije i bez velikog pokrića u onome što jesu i što čine, razvlačeći se kao gladna godina kroz ovaj naporni film, čijih 80 minuta nikako da prođu. Jozo Patljak se hvali time što za ovaj i ovakav film nije postojao napisani scenario već je sve bilo prepušteno improvizaciji (!). Ja se, recimo, time ne bih hvalila, jer utrošiti toliko novaca za tehničke inovacije koje su same sebi svrha, a ne ponuditi kakvu-takvu suvislu filmsku priču, čista je besmislica i, rekla bih, posve zaludan posao koji može da zadovolji jedino rediteljevu ambiciju i sujetu. Ništa drugo i nikog više.

Srećom, pulska publika je u bioskopu „Vali” mogla da vidi i odličan srednjometražni film „Kapetan i audicija” rediteljskog dvojca Antonije Nuić i Zvonimir Jurić (autori filma „Crnci”). Glumci i reditelji zajedno su smislili formulu kojom bi se otvorio prostor da mladi hrvatski glumci prikažu svoja umeća u filmu narativne forme. To što su smislili,

dobro su uradili. U omlenom prostoru jednog zagrebačkog kafea, mladi reditelj i producent nekog budućeg filma, o dve sestre koje treba da donesu tešku odluku da li da teško bolesnu majku isključe sa aparata, događa se istinska životna drama svakog od pojedinačnih aktera, a ima ih čak trinaest. I svako od njih je svoj lik načinio punokrvnim. „Kapetan i audicija“, koji je zapravo nastao u sklopu ispita glume, pred kamerom studenata pete godine glume na zagrebačkoj Akademiji dramskih umetnosti, do kraja je i to veoma uspešno ispunio svoju misiju. Hrvatsko glumište može da se čvrsto osloni i na svoj najmlađi kadar.

Dubravka Lakić